

N:o 173.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 23 maj 1906.
— — — — Andra Kammaren den 23 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående disposition af den för statsverkets räkning utarrenderade delen af kronolägenheten Halmstads slottsjord.

(Statsutskottets utlåtande n:o 146.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen den 30 sistlidna mars aflåten proposition (n:o 104) har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva,

dels att den för statsverkets räkning utarrenderade delen af kronolägenheten Halmstads slottsjord — med undantag af dels den å en af förste landtmätaren A. Lekander år 1890 upprättad karta öfver lägenheten med litt. E angifna mark jämte det därintill liggande, å samma karta med blå streckning begränsade område, dels ock den söder om sistnämnda område befintliga delen af den å kartan med d 1 utmärkta ägofigur, som icke erfordrades för anläggande af gata och lastkaj — måtte till staden Halmstad försäljas mot köpeskilling, ej understigande 114,419 kröner 95 öre, som skulle på stadens bekostnad bestämmas i den ordning, som vore föreskrifven i kungl. förordningen

i fråga om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866, samt under villkor i öfrigt,

att lägenheten måtte af staden tillträdas den 14 mars 1907, då köpeskillingen skulle erläggas och af staden till landtränteriet i länet inbetalas,

att innehafvare af samtliga de uti arrendekontraktet emellan kronan och staden upptagna lägenheter med undantag af de två lägenheter, hvilka betecknades med n:o 1 och n:is 142—143, berättigades att bibehålla sina byggnader jämte till dem hörande jordområden, enhvar lägenhetsinnehafvare under hans och hans hustrus lifstid, mot skyldighet för dem att hvar för sig till staden inom januari månad hvarje år erlægga den för lägenheten nu utgående arrendeafgift samt med villkor att dels icke å lägenheten uppföra nybyggnad, dels ock till staden utan ersättning, men emot motsvarande afdrag å arrendeafgiften afstå hvad af den obebyggda delen af lägenheten möjligen kunde behöfva tagas i anspråk för utläggande af gata enligt fastställd stadsplan eller framdragande af aflopps- och andra ledningar, samt

att, därest Hallands läns landsting sist inom tre månader efter afslutandet af landstingets näst härefter infallande ordinarie sammanträde därom hos staden framställde yrkande, staden skulle vara skyldig att till länets lasarett afstå det å ett af lasarettsdirektionen företedt utdrag af Lekanders karta med blått utmärkta område om 19 ar 40 kvadratmeter af ägofiguren d 2, mot det att landstinget för området till staden erlade enahanda köpeskilling, som staden enligt expropriationsnämndens beslut skulle till kronan erlægga för detsamma; skolande dock, om staden så påfordrade, landstinget, därest det ville begagna sig af lösningsrätten, vara skyldigt att till sig lösa jämväl återstoden af den å Lekanders karta med d 2 betecknade ägofigur;

dels att å fångvårdsstyrelsen måtte öfverlätas dispositionsrätten till ofvannämnda å Lekanders karta med d 1 angifna ägofigur med undantag af den del däraf, som erfordrades för anläggande af gata och lastkaj;

dels ock att köpeskillingen för ifrågavande kronolägenhet måtte tilläggas fonden för anordnande af lokaler för statens ämbetsverk i hufvudstaden och för sådant ändamål till statskontoret inlevereras.

Då utan tvifvel fråga inom den närmaste tiden måste uppstå om utvidgning för statens järnvägars behof af Halmstads järnvägsstation, hvilken till hufvudsakligaste delen tillhör Halmstad—Nässjö järnväg, och då i sammanhang med denna fråga torde böra tagas i öfvervägande, om ej de områden, som erfordras för en sådan utvidgning, lämpligen

böra gå i utbyte mot större eller mindre del af den mark, som nu är ifrågasatt att af statsverket öfverlämnas till staden Halmstad, har Riksdagen ansett sig icke böra, innan utredning i omförmälda afseende blifvit åvägabragt, tillstyrka det nu framlagda förslaget.

Ehuruväl den ifrågakommande köpeskillingen först genom expropriationsnämnd skall definitivt bestämmas, anser sig dock Riksdagen böra uttala, att den förslagsvis angifna synes vara alltför låg. Exempelvis har det å förste landtmätaren A. Lekanders ofvannämnda karta med litt. A betecknade skiftet, hvilket sträcker sig utefter västra sidan af gata, å hvars motsatta sida marken är indelad till tomtplatser, värderats i likhet med de öfriga åkerskiftena till 500 kronor per hektar, ehuru enligt Riksdagens förmenande vid uppskattning af den del af detta skifte, som ligger invid gatan, bort fästas afseende å dess värde såsom tomtplats.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, har Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning icke af Riksdagen bifallits.

Stockholm den 23 maj 1906.

Med undersåtlig vördnad.
